

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 252/2014-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť I. K., vo veci namietanej nezákonnosti, neústavnosti a ničotnosti uznesenia Okresného súdu Bardejov č. k. 3 C 235/2005-91 z 30. novembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2012 doručená sťažnosť I. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal nezákonnosť, neústavnosť a ničotnosť uznesenia Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) č. k. 3 C 235/2005-91 z 30. novembra 2012 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Sťažovateľ uviedol, že súdne konanie, v rámci ktorého bolo napadnuté uznesenie vydané, je pre neho „*životne dôležité*“. Ďalej uviedol, že dôsledky napadnutého uznesenia

nie je možné napraviť inak ako podaním ústavnej sťažnosti. Zároveň sťažovateľ poukázal na jeho obsahovo bližšie nešpecifikovanú žiadosť z 3. októbra 2012 adresovanú Centru právnej pomoci Svidník, pričom v tejto súvislosti sťažovateľ uviedol, že má záujem, aby ho advokát, ktorého „*má určiť CPP Svidník*“, zastupoval „*aj v konaní pred ústavným súdom*“.

II.

3. Z napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 3 C 235/2005-83 z 9. júla 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. augusta 2012, rozhodol o ustanovení zástupcu z radov advokátov na ochranu sťažovateľových práv a právom chránených záujmov v konaní pred všeobecnými súdmi. Spis bol okresným súdom následne zaslaný Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „*najvyšší súd*“) na rozhodnutie o dovolaní sťažovateľa. Najvyšší súd podaním z 11. októbra 2012 usmernil okresný súd, aby sťažovateľa poučil o ustanovení advokáta súdom po 1. januári 2012 podľa § 30 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „*OSP*“) a o dôsledku neodstránenia nedostatku osobitnej podmienky dovolacieho konania v zmysle § 241 ods. 1 OSP. V tejto súvislosti okresný súd napadnutým uznesením, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, vyzval sťažovateľa, aby si v lehote 10 dní od doručenia napadnutého uznesenia zvolil advokáta, ktorý ho bude zastupovať v dovolacom konaní, a zároveň v uvedenej lehote predložil okresnému súdu splnomocnenie udelené zvolenému advokátovi na zastupovanie sťažovateľa v dovolacom konaní, a to pod následkom zastavenia dovolacieho konania v prípade, že tak sťažovateľ v uvedenej lehote neurobí.

III.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „*ústava*“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

IV.

5. V úvode ústavný súd uvádza, že v rámci predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že sťažnosť neobsahuje sťažnostný návrh, tzv. petit návrhu. Sťažovateľ taktiež neoznačil žiadne ústavné právo, resp. základné právo alebo slobodu, ktoré malo byť napadnutým uznesením porušené. Sťažovateľ k sťažnosti nepripojil splnomocnenie na

zastupovanie advokátom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pričom síce poukázal na žiadosť adresovanú Centru právnej pomoci Svidník, avšak bez konkretizácie jej obsahu alebo pripojenia jej kópie k sťažnosti.

6. Uvedené nedostatky sťažnosti by už samy osebe boli dôvodom na odmietnutie sťažnosti v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

7. Aj napriek uvedenému však ústavný súd s prihliadnutím na požiadavku materiálneho chápania ochrany základných práv a slobôd pristúpil v rámci predbežného prerokovania sťažnosti k jej preskúmaniu z pohľadu možnej existencie ďalších dôvodov, ktoré by mali za následok jej odmietnutie v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd napadnutým uznesením vyzval sťažovateľa v súlade s Občianskym súdnym poriadkom, aby si zvolil právneho zástupcu (advokáta), ktorý ho bude zastupovať v konaní pred všeobecnými súdmi (v konaní o dovolaní pred najvyšším súdom), poučil ho o následkoch nesplnenia povinnosti vyplývajúcej z danej výzvy a Občianskeho súdneho poriadku a taktiež ho poučil o možnosti poskytnutia právnej pomoci zo strany Centra právnej pomoci v zmysle § 30 OSP. Napadnuté ustanovenie nijako nevybočilo zo zákonných požiadaviek kladených na obsah a formu rozhodnutia všeobecného súdu, ktorým v zmysle zákona vyzýva účastníka súdneho konania na odstránenie nedostatkov svojho podania. Ústavný súd zároveň dodáva, že účelom napadnutého uznesenia je zabezpečiť právne zastúpenie sťažovateľa v konaní o dovolaní pred najvyšším súdom, a tým o. i. zabezpečiť v dovolacom konaní, kde povinnosť sťažovateľa (ako dovolateľa) byť zastúpený advokátom v konaní o dovolaní vyplýva z § 241 ods. 1 OSP, kvalifikovanú právnu pomoc pri výkone procesných práv sťažovateľa v súlade s ústavou a zákonmi Slovenskej republiky, pričom postup okresného súdu spočívajúci vo vydaní napadnutého uznesenia plne korešponduje so zákonnými požiadavkami kladenými na postup všeobecných súdov pri zabezpečovaní právneho zastúpenia účastníkov konania.

9. Postupom okresného súdu a vydaním napadnutého uznesenia nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľových základných práv a slobôd garantovaných ústavou alebo ľudských práv a základných slobôd garantovaných kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2014